

BILENGBAN – DRENGEN MED ARMBÅNDSURET

📖 CASPAR HAARLØV 📷 HANS BACH

Bilengban ser på sit ur. De andre børn er sent på den. Skolegården skal fejres. Klasselokalerne skal ryddes op og gøres klar. Hvorfor kommer de altid for sent?

Nu kommer de første. Bilengban peger på sit ur. Men de andre børn ryster på hovederne. Bilengban er det eneste barn i hele landsbyen, der har et ur. Hvordan skal de andre kunne vide, hvad klokken er?

Skolen under halvtaget

Hvis Bilengban var leder på skolen, ville han sørge for, at alle mødte til tiden. Der skulle være pænt, når lærerne kom. Han ville også sørge for, at skolens vægge blev repareret. Han rækker koste til de andre elever. Bilengban laver som sædvanligt det meste.

Bilengbans skole har ikke noget toilet eller vand. Mange elever går hjem for at spise i frikvarteret. Dem, der bor langt væk, må vente med at få mad, til skoledagen er slut.

Alle, der kender Bilengban, ved, at han har en plan for sit liv. Han har altid lavet sine lektier. Han hjælper til derhjemme, uden at nogen skal bede ham om det. Han hjælper sin far i marken. Han hjælper sin mor i huset. Han henter vand til familien. Bilengbans plan er at blive læge. Der er ingen fra landsbyen, som har en lang uddannelse. Men alle tror på, at Bilengban nok skal blive læge.

Skolen ligger lidt uden for landsbyen. Den blev bygget for 15 år siden. Der er to aflange bygninger. Taget bliver holdt oppe af tynde jernstænger. Væggene er lavet af ler. Regnen har gjort væggene lavere. Man kan se ud over markerne og høre eleverne i de andre klasselokaler.

Bilengban er 11 år og går i 5. klasse. Hans bedste ven hedder Muki. De går i samme klasse. Hans yndlingsfag er matematik. Men faktisk kan han lide alle fag. Han kan i hvert fald ikke komme i tanke om et fag, som han ikke kan lide.

Hunden og kaninen

Bilengban bor i Kitulanboni. Landsbyen er opkaldt efter et stort baobabtræ. Det står midt i byen. Bilengbans far har to koner. Hans mor har seks børn. Hans fars anden kone har fire børn. Bilengban betragter dem alle som sine søskende. De bor sammen og hjælper hinanden.

Efter skole går Bilengban gennem byen. Han kan høre kvinderne fra landsbyen synge. De mødes og hjælper hinanden med større opgaver. De synger, mens de arbejder. Hans mor er der også.

Bilengban har en hund, der hedder Ujor. Det betyder fjols. De går sammen ud mod farens mark. Ujor løber ind mellem træerne. Den kommer tilbage med en kanin i munden. Bilengban tager det lille dyr med den bløde pels op i hånden. Han ær den og prøver at høre, om den trækker vejret. Den er død. Han roser hunden.

Bilengban bor sammen med sin mor og far, Bilandem og Bibon. Hans søster hedder Ntagnan, og hans tre brødre hedder Alberfam, Mugnallbor og Hjonaan.

Nu kan Bilengban se sin far. Han går rundt blandt jordhøjene på yams-marken og fjerner ukrudt. Bilengban hjælper. Når der kommer geder, løber han efter dem. Han fægter med en pind og råber for at skræmme gederne væk fra marken. Ellers spiser de bare alle planterne.

Fodspor ved floden

Da Bilengban kommer hjem igen, er hans mor ved at lave mad. Han viser hende kaninen. Hun bliver glad og siger, at hun vil koge den til aftensmad. De mangler bare noget vand.

Under hver jordhøj gror der yams.
Ovenpå gror der kassava.

Bilengban bærer den tomme spand ned til floden. Hans mor bærer den fulde spand hjem.

Bilengban går ned mod floden sammen med sin mor. De går igennem landsbyen – forbi det store baobab-træ – og ned ad en lille sti med højt græs på begge sider. Der er næsten en kilometer hver vej. Bilengban bærer sin mors store vandspand på hovedet. Den er tung, og han sakker bagud.

Tæt ved floden ser han et fodspor i det indtørrede mudder. Der er flere køer på marken. Men en ko har ikke kløer. Bilengban kan tydeligt se, at fodsporet er fra et tungt dyr, der er trængt godt ned i muddret med sine fire lange kløer. Det kan kun betyde én ting. Det er krokodillen.

Bilengban løber efter sin mor, som allerede er nede ved floden. Vandet er brunt og uklart. Der kunne let gemme sig en krokodille. Han råber, at hun skal passe på. Men hans mor griner bare.

Familien har ingen strøm. Det bliver mørkt klokken syv i Ghana. Så må Bilengban tænde en lommelygte, når han vil læse.

De hellige krokodiller

Derhjemme fortæller han om fodsporet. De andre virker helt rolige. Hans far siger, at det er meget sjældent, at krokodiller spiser mennesker. Han fortæller også, at der engang var en kvinde, der blev bidt nede ved floden. Hun mistede benet, og senere døde hun af sine sår. De kunne ikke gøre noget ved det. Krokodiller er hellige dyr for konkomba-folket. Bilengbans familie og det meste af landsbyen tilhører konkomba-folket. Så de slår aldrig krokodiller ihjel.

Bilengban tænker på, når han bliver læge. Så kan han hjælpe folk i landsbyen. Han kan lave forbindinger og give medicin. Så skal ingen længere dø af at blive bidt.

Det er blevet mørkt. Bilengban og hans bror lægger sovemåtter frem. Bilengban tager sit ur af og tænder en lommelygte. Han skal lave lektier. Hans bror vil have lyset slukket, så han kan sove. Men Bilengban vil gerne læse lidt mere. Han skal jo være læge. Det er vigtigt for landsbyen. Han er nødt til at klare sig godt i skolen. Broren vender sig om på den anden side. Selvfølgelig må Bilengban godt læse om natten.

SE FILM OG BILLEDER PÅ
[HELEVERDENISKOLE.DK/BILENGBAN](https://heleverdeniskole.dk/bilengban)

